

Prawie wiek za nami, a tak się zaczęło...

tekst: Andrzej Fortuniak
zdjęcia: Karol Filipiuk, Karol
Śmiałkowski i archiwum

Początki Stadniny Koni Iwno datują się na rok 1901. Jej założycielem był Ignacy hr. Mielżyński, który urodził się 19 II 1871 r. w Chobienicach w majątku ojca – Karola hr. Mielżyńskiego. Od wczesnej młodości był miłośnikiem koni, pasjonował go sport jeździecki i hodowla. Początkowo stadnina specjalizowała się w hodowli koni półkwi – dostarczała konie remontowe dla wojska oraz ogiery do państwowych stad.

Ignacy hr. Mielżyński – założyciel Stadniny Koni Iwno

Hodowlę zarodową pełnej krwi angielskiej rozpoczęto w 1916 r., kiedy hr. Mielżyński sprowadził z Belgii 16 klaczy pełnej krwi angielskiej. Prowadzona była z mniejszymi lub większymi sukcesami do wybuchu II wojny światowej.

Po wojnie, w roku 1946, stadnina została reaktywowana jako Państwowa Stadnina Koni. Stado matek oparto na klaczach importowanych z Anglii i rewindykowanych z Niemiec.

Od tego czasu iwieńskie konie 17-krotnie triumfowały w nagrodach klasycznych w Polsce. Derby wygrywały 3-krotnie (Peary 1957, Hippiasz 1960, Sekwoja 1975), 5-krotnie w Oaks (Depresja 1957, Chłosta 1966, Cięciwa 1968, Sekwoja 1975, Smużka 1976), 5-krotnie w Nagrodzie Rulera (Peary 1957, Issos 1958, Polonez 1966, Pawiment 1977, Dogmat 1999), 3-krotnie w St. Leger (Issos 1958, Surdut 1981, Tripolis 1996) i 2-krotnie w Wiosennej (Drawa 1963, Smużka 1976). Konie z Iwna 3-krotnie odniosły sukces w Wielkiej Warszawskiej (Peary 1957, Issos 1958, Pawiment 1978), 2-krotnie w najważniejszym sprawdzianie dla koni 4-letnich i starszych o Nagrodę Prezesa Rady Ministrów (Bohater 1957, Surdut 1982) i 3-krotnie w najbardziej prestiżowej gonitwie dla koni 2-letnich – Nagrodzie Ministra Rolnictwa (Peary 1956, Issos 1957, Ibis 1968). Łącznie w okresie powojennym konie z SK Iwno 44 razy wygrywały w gonitwach pozagrupowych kategorii A. Niejednokrotnie przydawały też splendoru polskiej hodowli w starciach z końmi zagranicznymi, m.in. na międzynarodowych mityngach Krajów Demokracji Ludowej, gdzie zwycięstwa odnosiły Oczeret (Nagroda Sofii), Iskiernik (Ulan Bator), Ścibór (Moskwy), Smużka (Pragi), Czempień (Bukaresztu) i Pawiment (Budapesztu).

To właśnie wyhodowanie tego ostatniego jest największym sukcesem hodowlanym Iwna.

Pawiment

(Mehari – Pytia po De Corte), ogier o budzącej kontrowersje nazwie (pawiment – posadzka mozaikowa), przyszedł na świat 2 lutego 1974 r. W wieku 2–4 lat biegał w polskim treningu 20 razy, odnosząc 13 zwycięstw, m.in. w Wielkiej Warszawskiej, Budapesztu na mityngu KDL (bijąc znakomitego radzieckiego Adena, późniejszego zwycięzcę Preis von Europa G1 w Kolonii), Rulera, Iwna, 2 x Criterium, tygodnika „Stolica”, Skarba, Strzegomia, Widzowa i Fils du Vent. W 1978 r. Pawiment uzyskał zaszczytny tytuł Konia Roku. Nie był to koniec jego sukcesów. Przez kolejne dwa lata (1979–1980) dzierzał go Waldemar Zeitelhack z RFN. W tym okresie Pawiment wielokrotnie mierzył się z najlepszymi końmi wyścigowymi Europy i świata, odnosząc cenne zwycięstwa w gonitwach Pattern Race – Preis Von Europa G1 w Kolonii, Gran Premio del Jockey Club e Coppa d’Oro G1 w Mediolanie i Grosser Preis von Dortmund G3 w Dortmundzie. Niezwykle wartościowe było również zwycięstwo w Grosser Preis von Hessen na torze we Frankfurcie, gdzie pobił znakomitego Esclavo. W czasie startów w niemieckim treningu zgromadził na swoim koncie równowartość 312 tys. dolarów. Jego znakomite wyniki otworzyły furtkę innym polskim koniom do startów na zachodzie. Żaden z nich nie osiągnął jednak tak wiele, jak iwieński czempion. Pawiment padł 22 lutego 1996 r. Pochowany jest w centralnym miejscu stadniny między stajnią „żółtą” i „białą”, a upamiętnia go dużych rozmiarów kamień. Nieopodal niego spoczywają inne legendy stadniny – znakomity reproduktor Saphir oraz kapi-

Stadnina Koni Iwno
dawniej (u góry) i dziś

talna klacz wyścigowa Smużka, zwyciężczyni nagród Oaks, Wiosennej, Golejewka, Pragi na mityngu KDL i Kinscem Dij na torze w Budapeszcie. Smużka, której karierę wyścigową przerwała fatalna kontuzja odniesiona w Preis von Europa G1 (klacz zerwała ścięgna we wszystkich nogach), była przedstawicielką najbardziej zasłużonej iwieńskiej rodziny żeńskiej – klaczy Schwarzelb.

Reprezentantami tej rodziny, oprócz Smużki, Sekwoi, Surduta i Ścibora, są również liczni zwycięzcy nagród pozagrupowych: Sukmana (Driady), Struma (Stolicy), Strefa (Krasnego), Sotnia (Efforty), Sokola (Dorpata), Synogarlica (Soliny), Sawanna (Hungariana), Sentyment (Pink Pearl), Smoking (Nemana), Skulica („Życia Warszawy”), Somerton (Pink Pearl) i Simka (Pink Pearl) – największa iwieńska gwiazda sezonu wyścigowego 2013.

xxxxxxx xxxxx
Luptatus doluptam
rem que voluptatis
repreperit
labor recus ex
exeriorum, to
iuntemo luptatur?
Peliqibus dis
enimo ilitat.
Nemquam
fugia eature
sequi dipsunde
ommollaborem est

Osiem przedstawielek rodziny kl. SCHWARZGELB (1-k) – Strefa, Saratoga, Strzała, Sygryda, Sontra, Sekwencja, Separacja i Supremacja – stanowi trzon, liczącego obecnie 30 klaczy, iwieńskiego stadła matek, w skład którego wchodzi reprezentantki

17 rodzin żeńskich

Rodzina kl. CARDEA (8-j) reprezentowana jest przez wyhodowaną w SK Golejewko Kordylinę (Chef Supreme – Karolina po Winds of Light) oraz jej dwie córki Kadencję (po Jape) i Kompozycję (po Don Corleone). Kordylina, która sama nie biegła, oprócz wymienionych dała zwyciężczynię pierwszogrupowej Nagrody Irlandy, wielokrotnie zajmującą płatne miejsca w gonitwach pozagrupowych Kalabrię (po Enjoy Plan). Z rodziny klaczy Cardea wywodzi się m.in. pięciu polskich derbistów.

Rodzina kl. TOLEDO II (14-a) reprezentowana jest przez Tewę (Saphir – Teoria po Akcept), Turbię (Nible – Truskawka po Pawiment) i jej córkę Trację (po Llandaff); rodzinę założyła w Iwnie golejewska Tanew, pełna siostra Tarczyna, zwycięzcy Nagrody Prezesa Rady Ministrów. Z przedstawicieli tej rodziny urodzonych w Iwnie największe sukcesy odnosiły pełny brat Tewy, zwycięzca St. Leger, Criterium, Syreny i Kozienic – Tripolis oraz Tymbark – zwycięzca Nagrody Aschabada.

Rodzina kl. GAY SANGSTRESS (16-h) reprezentowana jest przez dwie córki Galardy – zwyciężczynię pozagrupowej Nagrody Upsali Galerii (po All Hands On Deck) oraz Gardę (po Saphir). Galarda w czasie swojej kariery stadnej urodziła 11 źrebaków. Oprócz Galerii i Gardy na torze wyróżnili się dwaj pełni bracia tej ostatniej – biegający z powodzeniem zarówno w Polsce, jak i w Czechach zwycięzca Českomorawskiej ceny Gotyk oraz wielokrotnie plasujący się na platnych miejscach w gonitwach pozagrupowych, zwycięzca pierwszogrupowej Nagrody Jaguara (przed Gardą) – Gawrosz.

Rodzina kl. BOCHNIA (10) reprezentowana jest przez Błyskotkę (Llandaff – Berenika po Baby Bid). Błyskotka dała już w stadzie dzielnego Burbona – zwycięzcę Nagrody Pink Pearl, II w Nagrodzie Iwna, Nemana, V w Derby. Oprócz Burbona w gonitwach pozagrupowych triumfowali inni przedstawiciele tej rodziny: Bohater, Bażyna, Bukinista i Brzask. W 1992 r. Czechosłowackie Derby wygrał wyhodowany w SK Stubno Barbakan, syn iwieńskiej Bandery.

Rodzina kl. ORANGADE (3-a) reprezentowana jest przez Ozdobę (Saphir – Obligacja po Czerkies). Ozdoba jest matką Ozimka – zwycięzcy Nagrody Nemana, pełną siostrą Ognicy – zwyciężczyni Nagrody Przedświta, kl. Oblawa – matki Konia Roku na Litwie kl. Obietnica oraz wał. Olson – zwycięzcy Ceny prwni dąmy České republiky – Memoriał Vlastimila Smolika, II w Nagrodzie Kozienic, IV w Derby. Wyróżniającymi się przedstawicielami rodziny byli

wicederbista Oczeret – zwycięzca 10 nagród imiennych i pozagrupowych, Oliwin – Iwna, Dorpata i Strzegomia, Ohar, Oliwa, Oligocen, Ostróg – nagród pozagrupowych i Ocean – sukces w najważniejszym wyścigu przeszkodowym we Włoszech Gran Premio di Merano G1.

Rodzina kl. LANOLINE (10-d) jest reprezentowana przez Drobnostkę – zwyciężczynię Nagrody Świtezianki I gr., pełną siostrę Dogmata – zwycięzcy Rulera i Nemana oraz Dzielżana – zwycięzcy Korabia i Golejewka, II w Wielkiej Warszawskiej i St. Leger. W hodowli Drobnostka zdążyła już dać kl. Demeter – zwyciężczynię Nagrody Novary I gr., III w Soliny i IV w Oaks. Wyróżniającymi się przedstawicielami rodziny Lanoline były Depresja, Drawa, Drama i Dryja.

Rodzina kl. EFFORTA (46) jest reprezentowana przez Ewolucję (Saphir – Egreta po Akcept), półsiostrę wał. Eskwilin (po Tioman Island) – zwycięzcę nagród Baroneta i Good Boya I gr., II w Iwna, IV w Rulera.

Rodzina kl. JACOPPA DEL SELLAIO (1-t) reprezentowana jest przez wyhodowaną w Jarosławcu Junonę (Omen – Judoma po Narzan), matkę uczestniczki ubiegłorocznej Nagrody Derby, IV w Aschabada kl. Just Love (po Sorbie Tower) oraz zwycięzcy Memoriału Aleksandra Falewicz (płoty) i Nagrody Hadriana (płoty) og. Jurand (po Enjoy Plan).

Rodzina kl. NUTA (5-j) reprezentowana jest przez kl. Narrację (Enjoy Plan – Nestoria po Tioman Island). Nazwę kl. Nie spodzianka – babki Narracji – nosi stajnia trenera Krzysztofa Ziemiańskiego.

Rodzina kl. SOLINA (7-d) reprezentowana jest przez Sextę (Enjoy Plan – Sexpanna po Unoaprile). Jej matka została sprowadzona do Iwna w 2000 r.; w 2002 córka Sexpanny Szanta (po Czaravich) wygrała Nagrody Oaks i Wiosenną.

Przedstawicielkami kolejnych sześciu czynnych rodzin żeńskich są klacze zakupione przez stadninę w ciągu dwóch ostatnich lat – Zarita, Nigra, Moja Słodycz, Irlandka, Doris i Kristel.

ZARITA (Freedom Cry – Zagara po Dixieland) dała już w hodowli utalentowanego Zico, który był II w Derby, Iwna, III w St. Leger, IV w Wielkiej Warszawskiej i Kozienic. Matka Zarity wygrała w Oaks i Wielkiej Warszawskiej, w 1997 r. została Koniem Roku. Ojciec Zarity wygrał 5 wyścigów, w tym Prix de Harcourt G2, był II w Prix de l'Arc de Triomphe G1 i Breeders Cup Turf G1. Zarita jest przedstawicielką **rodziny kl. ZANA (17-d)**. Hodowcą klaczy jest Grzegorz Kaczmarek.

NIGRA (Jape – Nidelva po Precocious), hod. SK Golejewko, w ubiegłym roku zakończyła karierę na torze wyścigowym. Jej matka była I w Nagrodach Dipola i Pink Pearl. Nigra reprezentuje **rodzinę kl. ECREVISSE (4-b)**, z której wywodziły się m.in. Nobila, Nechemia, Nitisara, Nebbia, Nemunas, Negro.

MOJA SŁODYCZ (Jape – Moja Śliczna po Neman) reprezentuje rodzinę **kl. LUCKY ROSE (2-n)**; m.in. Montbard, Merlini, Marwer, Miriam, Marianna, Moxa i odnoszący sukcesy za naszą południową granicą Magnus.

KRISTEL (Jape – Kirsten po Who Knows), hod. SK Golejewko, jest przedstawicielką **rodziny QUARRY (2-d)**; m.in. Kardinale, Królowa Śniegu, Królowa Gwiazd, Kombinacja, Karuna, Kostabrawa, Kornel czy znakomity steepler Kolorado.

IRLANDKA (Marignan – Ivana po Taufan; 4-d) i **DORIS** (Gentlewave – Desert Reef po Desert Sun; 4-r) stworzyły swoje własne rodziny żeńskie.

Stadnina dzierżawi też dwie córki kl. Upsala (I w Wielkiej Warszawskiej, Oaks, SK Krasne, Dakoty, Efforty, Dorpata), przedstawicielki rodziny kl. Uferschwalbe (14-f) – Uranię (po Jape), zwyciężczynię Nagrody Soliny, i Ukajali (po Royal Court). Obie klacze hodowli SK Jarosławka.

Omawiając rodziny żeńskie czynne w SK Iwno, nie sposób nie wspomnieć tych, których w Iwnie już nie ma, a które odegrały wielką rolę w historii stadniny – rodziny kl. Presja (13), Polar Ice (16-c), Greekford (22-a), Tototte (8-a) i High Force (2-u).

Obecnie w stadninie kryją

JAPE (Alleged – Northern Blossom po Snow Knight), ur. 1989, syn 2-krotnego zwycięzcy najbardziej prestiżowej gonitwy w Europie Prix de l'Arc de Triomphe G1 i czempionki 3-letnich klaczy w Kanadzie, córki zwycięzcy Epsom Derby; 5-krotny czempion reproduktorów w Polsce, którego dzięki wieloletniej współpracy stadnina wydzierżawiła dożywotnio z SO w Łącku.

TEMPELWÄCHTER (Acatenango – Tempelwache po Königsstuhl), ur. 1994, biegał 66 razy w wieku 3–10 lat w Niemczech, odniósł 16 zwycięstw, 24-krotnie plasował się na platnym miejscu, wygrał 227 078 euro. Do jego największych sukcesów na torze należą m.in. zwycięstwa w Preis Der Ford Werke AG LR przed zwycięzcą G2 wał. Murghem, II miejsce w Betty Barclay Rennen G3, Langer Hamburger LR i IV w Hessen Pokal G3. Acatenango to prawdziwa legenda niemieckich wyścigów i hodowli – na torze 3-krotnie był Koniem Roku, w hodowli 5-krotny czempion reproduktorów, ojciec 71 zwycięzców gonitw Black Type, m.in. takich sław, jak Lando, Borgia, Blue Canari czy Quijano. Matka Tempelwachtera, córka 3-krotnego czempiona reproduktorów w Niemczech, wygrała Nereide Rennen LR. Pełna siostra og. Tempelwächter, Templerin (II w Premio Lydia Tesio G2), dała w stadzie zdolnego Toughness Danon (III w niemieckim Derby). Nieliczne do tej pory potomstwo Tempelwachtera, ze znakomitą Infamią (Derby i Oaks), zdążyło już wyróżnić się na torze.

ESTEJO (Johan Cruyff – Este po The Noble Player), ur. 2004, biegał w wieku 3–8 lat 34 razy w Niemczech, Hongkongu, Fran-

cji i Włoszech. Odnosił 10 zwycięstw, 9-krotnie plasował się na platnym miejscu, wygrał 517 225 euro, 2-krotnie triumfował w gonitwach Grupy 1 – Premio Presidente della Repubblica i Premio Roma. Jego przybycie do Polski zostało zauważone m.in. przez prestiżowy Racingpost. Jego matka była drugą najlepszą klaczą 2-letnią w Niemczech, w stadzie dała węgierską oaksistkę Estemonę oraz Esmondę – matkę wał. Esmondo V, zwycięzcy płotowych gonitw Grupy 1 we Francji. V matka Estejo, Egina, przedstawicielka rodziny nr 19, założyła w Niemczech cenną linię żeńską, z której wywodzą się m.in. zwycięzcy nagród klasycznych Elviro, Enora, Elle Danzig, El Surimo i El Tango oraz gwiazda wśród polskich reproduktorów ostatnich lat – Ecosse. Ojciec Estejo, pełny brat zwycięzcy G1 og. Spartacus, triumfował m.in. w Gallinule Stakes G2, Beresford Stakes G3, Hong Kong Derby HK-G1; jest synem 3-krotnego czempiona reproduktorów w Wielkiej Brytanii i Irlandii, dwukrotnego we Francji i 9-krotnego w Australii legendarnego og. Danehill, ojca 83 indywidualnych zwycięzców Grupy 1. Pierwsze w Polsce źrebięta po Estejo będziemy mogli zobaczyć w marcu tego roku. Obecność og. Estejo w Polsce zawdzięczamy Grzegorzowi Wróblewskiemu, który pomógł sprowadzić go do naszej stadniny, za co cześć mu i chwała!

SAFETY WIRE (Anabaa – Sarabande po Woodman), ur. 2005, biegał 5 razy w wieku 3 lat we Francji. Odnosił 2 zwycięstwa, 2-krotnie był II, wygrał 54 279 euro. Półbrat zwycięzcy Gran Premio di Milano G1 og. Sudan. Ojciec Safety Wire'a, czempion sprinterów w Europie w 1996 r., 4-krotnie był wicczempionem reproduktorów we Francji. W stadzie dał 88 zwycięzców gonitw Black Type, w tym 15 zwycięzców G1. Najwięcej chwały przyniosły mu triumfy jego znakomitej córki, kl. Goldikova – zwyciężczyni 14 gonitw Grupy 1, wybranej Koniem Roku 2010 w Europie. Pierwsze źrebięta w stadninie już się urodziły i mamy nadzieję, że będą dzielne wyścigowo.

Tory wyścigowe

Stadnina ma obecnie 24 konie pełnej krwi na torach w Warszawie i Wrocławiu. Na Służewcu konie trenują Krzysztof Ziemiański, Kazimierz Rogowski i Patryk Wróblewski, a we Wrocławiu Michał Borkowski, Tadeusz Dębowski, Wiesław Kryszylowicz oraz Robert Świątek.

W sezonie 2014 konie iwieńskiej hodowli będą biegać również w barwach prywatnych stajni: Bogusława Lindy – og. Brego (Tempelwächter – Błyskotka po Llandaff) oraz Marka Siudyma – kl. Tasmania (Tempelwächter – Tracja po Llandaff). Priorytetem dzisiejszej hodowli koni pełnej krwi jest przede wszystkim hodowla konia dzielnego wyścigowo oraz poprawnego eksterierowo, lecz nie należy zapominać, że koń pełnej krwi ma jeszcze jedno zadanie – jest koniem o najwyższej

wartości hodowlanej, dlatego używany jest do uszlachetniania innych ras. Stadnina może poszczycić się wyhodowaniem takich koni, jak Trachit vel Stravinsky (Revlon Boy – Tykwa po Taurów), ur. 1988, sprzedany do Danii, a później do Anglii, oraz Cyrkon (Enjoy Plan – Czarnogóra po Saphir), ur. 2004; oba zostały użyte w półkrwi za granicą. Dzięki rozwijającej się współpracy SK Iwno ze stadniną koni półkrwi w Racocie zarząd SK Racot zakupił niedawno dwie klacze pełnej krwi angielskiej do swojego stada klaczy matek. Mam nadzieję, że klacze iwieńskie wpłyną pozytywnie na hodowlę i czekamy na dalszą współpracę oraz zainteresowanie innych stadnin półkrwi i hodowców prywatnych.

„Karino”

Na terenie stadniny w 1974 r. Jan Batory nakręcił kultowy serial „Karino” (dwa lata później powstała wersja kinowa), jeden z najpiękniejszych polskich filmów o miłości do koni i poświęceniu się dla nich. W rolę doktor Grażyny wcieliła się Claudia Rieschel, trenera Stolarka grał Karol Strasburger, wystąpili też Zdzisław Maklakiewicz, Leon Niemczyk, Janusz Gajos, Stanisław Niwiński i inni. Do dnia dzisiejszego film jest wspominany i oglądany przez pracowników stadniny przy jubileuszowych okazjach.

Sport

Stadnina Koni Iwno wyhodowała wiele wybitnych koni sportowych, które zdobywały najwyższe laury na polskich i zagranicznych hipodromach. Do najlepszych można zaliczyć ogiery Ostrożeń (1965), Chandzar (1964), Bastion (1969), Muszkiet (1969), Impost (1971), Koncierz (1971), Elektron (1973), Dalmierz (1975), Ordynek (1977 – długoletni rekordzista Polski w potężnym skoku), Odblask (1978), Cietrzew (1981) oraz klacze Chrapka (1976) i Daga (1982).

Wiele powodów do dumy daje koń sprzedany kilka lat temu do Francji og. Debiut sp (Charnir DWB – Dewiza xx po Antrieb xx), startujący w WKKW na najważniejszych światowych imprezach. Warto również wspomnieć o kl. Strona II sp (Cajero hol. – Strzała xx po Saphir xx), która dosiadana przez swojego właściciela Pawła Spisaka wygrała mistrzostwa Polski 4-letnich koni w WKKW.

Obecnie konie wyhodowane w SK Iwno startują na polskich hipodromach w konkurencji skoków, ujeżdżeniu oraz WKKW. Stadnina przygotowuje młode i starsze konie do zawodów, prowadząc codzienny, profesjonalny trening pod okiem trenera. Prowadzi również sprzedaż koni sportowych.

Mówiąc o Iwnie, nie można pominąć Błękitnej Wstęgi Wielkopolski – majowych zawodów w skokach rozgrywanych na terenie stadniny od 42 lat. Laury w tym okresie zdobywali najlepsi jeźdźcy w kraju, m.in. Jarosław Skrzyczyński czy Krzysztof Ludwiczak. Warto przypomnieć, że zawody te od kilku lat są Memoriałem im. Henryka Helaka.

Pensjonat

Stadnina Koni Iwno stawia na otwartość i udostępnia swoje przepiękne tereny innym. Na terenie Stadniny prężnie działa pensjonat dla koni. Atrakcyjne położenie w centrum Wielkopolski (25 km od Poznania, przy drodze S5) sprawia, że ludzie dojeżdżają tu codziennie do swoich koni z daleka. Monumentalna przyroda i tradycja przyciągają ludzi, którzy zostają tu na wiele lat. Otoczenie zabytkowego pałacu Mielżyńskich oraz parku, lasów i jezior daje ogromne możliwości spędzania wolnego czasu z końmi całym rodzinom. Stadnina corocznie organizuje biegi św. Huberta, na które serdecznie zaprasza.

Podsumowanie

Biuro zarządu stadniny oraz pokoje gościnne znajdują się w neorenesansowym pałacu zbudowanym w latach 1851–1855 dla Józefa Mielżyńskiego prawdopodobnie wg amatorskiego projektu jego kuzyna Seweryna Mielżyńskiego. Pałac, przebudowany w latach 1902 i 1905, ciekawy architektonicznie, składa się z kilku części. Do głównego korpusu dwupiętrowego pałacu, zwieńczonego frontonem, przylegają dwie części boczne, jedna piętrowa, druga parterowa. Za nimi znajdują się galerie prowadzące do okrągłych pawilonów. W elewacji ogrodowej znajduje się wysoki pięcioarkadowy portyk dźwigający taras drugiego piętra.

Zmiany, które nastąpiły w SK Iwno od 2008 r., nie miałyby miejsca, gdyby nie ludzie, którzy są oddani stadninie. Do takich należy obecny prezes SK Iwno Tomasz Dutkiewicz – znakomity gospodarz, menedżer i miłośnik koni. Dzięki jego zaangażowaniu w hodowlę stadnina mogła pozwolić sobie na remont białej stajni, modernizację drenów i budowę nowych okólników zimowych. W planach mamy budowę kolejnych oraz remont bieżalni dla roczniaków. W latach 2012–2014 z inicjatywy zarządu Stadnina zakupiła 9 klaczy matek, które zostały wcielone do elitarnego stada matek, oraz zainwestowała w bardzo dobre ogiery. Obecnie kierownikiem stadniny – głównym hodowcą jest Magdalena Żurowska, a koniuszym Andrzej Fortuniak.

W imieniu zarządu spółki pragnę zaprosić wszystkich miłośników koni – i nie tylko – do odwiedzenia naszej stadniny. ■

STANÓWKA 2014

Stadnina Koni IWNO

TEMPELWÄCHTER

URODZONY: 1994
MAŚĆ: **ciemnogniada**
OJCIEC: **Acatenango**
MATKA: **Tempelwache po Königsstuhl**
WYMIARY: **160-189-20**
HODOWLA: **Niemcy**

ESTEJO

URODZONY: 2004
MAŚĆ: **gniada**
OJCIEC: **Johan Cruyff**
MATKA: **Este po The Noble Player**
WYMIARY: **169-193-21**
HODOWLA: **Niemcy**

SAFETY WIRE

URODZONY: 2005
MAŚĆ: **gniada**
OJCIEC: **Anabaa**
MATKA: **Sarabande po Woodman**
WYMIARY: **168-195-21**
HODOWLA: **Irlandia**

► możliwość pozostawienia konia w pensjonacie

► usg 3 x w tygodniu

KONTAKT: Magdalena Żurowska, tel. 693 34 34 74

e-mail: iwno@poczta.onet.pl, www.sk-iwno.com.pl

Stadnina Koni IWNO Sp. z o.o., ul. Park Mielżyńskich 1/1, 62-025 Kostrzyn Wlkp.